

Roeien of zeilen? een metafoor voor geestelijk leven

David Takle

mei 2008

Voor veel christenen lijkt het geestelijk leven erg veel op roeien, zoals in een ouderwetse roeiboot. Hoewel het soms zwaar is, doen ze hun best om vol te houden en zo veel mogelijk consistent te blijven, vaak ondanks aanzienlijke moeilijkheden. Niet dat ze proberen om dat allemaal in hun eigen kracht te doen. Ze hebben allerlei seminars gevolgd over de waarde van het roeien tegenover het luieren, houden ze hun energie op peil door het bijwonen van wekelijkse bijeenkomsten en door de Heilige Geest te vragen om hen de kracht en de volharding te geven om goed te kunnen roeien.

Natuurlijk valt het wel eens tegen. Soms is de stroming tegen en hoe hard de mensen dan ook roeien, hun boot lijkt meer achteruit dan vooruit te gaan. Anderen kunnen je verzekeren dat ze nooit beide roeispanten hebben ontvangen en draaien steeds rondjes of verplaatsen steeds hun roeispaan van de ene naar de andere kant om niet te ver uit koers te raken. Het meest verontrustend zijn degenen die nooit langer dan een paar minuten achter elkaar kunnen roeien voor ze alweer uitgeput zijn. Hoe veel ze ook bidden, ze hebben nooit genoeg energie. In stilte vragen ze zich wel eens af of de Heilige Geest er wel voor hen is.

Degenen die sterker zijn en flink aan de riemen trekken roepen soms een advies over hoe te sturen of hoe de riemen vast te houden. Zo'n advies komt vaak bij de ploeteraars aan als een anker, maar ze zuchten eens diep en proberen nog beter hun best te doen. Zo nu en dan roept iemand een kreet, zoals: "Je moet echt willen roeien, of er gebeurt nooit iets!" waardoor sommigen van de zwakkere roeiers helemaal stoppen met roeien. Van tijd tot tijd schudden de leiders hun hoofd en vragen zich af waarom er zoveel energie in wordt gestopt en toch zo weinig vooruitgang te zien is.

Een andere manier

Stel je nu een zeil voor, vol en stralend, dat elke boot voort trekt met de kracht van de wind. De roeiriemen zijn er niet meer, evenals zere armen en pijnlijke ruggen. Daarentegen zijn de mensen in de boten aan het leren, de wind te vangen en het werk van de voortbeweging over te laten aan iets dat veel sterker is dan zichzelf ooit zouden kunnen zijn. En sprekend over voortbeweging: wat een snelheid hebben ze nu! Golven spatten aan beide zijden van de boeg en ze laten een schuimend spoor van golven achter zich. Het is een plezier om erbij betrokken te zijn!

O, zeker zijn er nog dingen te doen, en heel veel meer te leren. Maar dit staat zo ver af van het roeien dat een goede vergelijking gewoon niet mogelijk is. Nog opwindender is de ontdekking dat de wind in het zeil niemand minder is dan de Heilige Geest zelf. Wat dus betekent dat de leerling-zeilers werkelijk God aan het werk zien en leren om daarin met Hem praktisch betrokken te raken op een manier die ze als roeiers nooit ervaren hebben. Natuurlijk hebben ze 't nodig om te leren hoe ze met de wind kunnen samenwerken. Maar dat is lichtjaren verwijderd van het God vragen om hen kracht te geven om al het roei-werk te doen.

Dit artikel is een vertaling van [Rowing or sailing?](#) door [David Takle](#), [LifeModel.org](#), vertaald en gepubliceerd op de website van [Accede!](#) (www.12accede.nl), met welwillende toestemming van de auteur. Vertaling: André H. Roosma.

Geestelijk leven en geestelijke groei

Ware geestelijke groei (in het Engels gebruikt men wel de term *Christian Formation*) verschilt net zo sterk van traditionele modellen van discipelschap als zeilen verschilt van roeien.

De meesten van ons hebben de zware last ervaren van alle dingen te kennen die we *zouden moeten* doen en alle dingen die we *niet zouden moeten* doen, en de uitputting van het altijd achter lopen op waar we dachten nu toch wel te moeten zijn. Je nog meer inspannen en nog beter je best doen lijken de enige alternatieven voor een slecht resultaat, ondanks de wanhopige gebeden dat God ons de kracht voor onze inspanningen verschaft. Velen van ons hebben in feite de hoop opgegeven meer diegene te worden zo God ons bedoeld heeft te zijn omdat we geen idee hebben hoe we nog iets kunnen toevoegen aan wat we al doen.

Als we stoppen en vragen wat christenen moeten doen om te groeien, wat voor antwoorden horen we dan? Lees je Bijbel, bid en raak betrokken in het gemeentewerk. Maar het lezen van de Bijbel voelt vaak meer als 'huiswerk doen' dan als het voeden van je ziel, en wat veel christenen ervan overhouden is een nog sterker idee dat we ons best moeten doen om goedkeuring te krijgen. Gebed is ook moeilijk, soms omdat we ons moeilijk kunnen concentreren, en op andere tijden omdat we er niet uit komen hoe we effectief om hulp moeten bidden. Enerzijds voelen we de noodzaak om te bidden om vergeving voor hetgeen ons maar niet lukt om goed te *doen*. Anderzijds, als we bidden om kracht blijven we dikwijls teleurgesteld achter omdat we niet begrijpen waarom God ons niet sterk genoeg maakt om het goede te *ontvangen*. Ten slotte is het vooruitzicht om meer betrokken te raken bij de kerk hetgeen we juist vrezen: *nog meer te moeten doen*. We blijven steeds hetzelfde horen: "Roei harder!"

Wat al deze benaderingen gemeenschappelijk hebben is het geloof dat het *werkelijk aan ons is om te doen* wat christenen moeten doen, en dat het Gods aandeel is om in de energie te voorzien om het ook werkelijk voor elkaar te krijgen. We blijven zitten met de conclusie dat het enige verschil in "roeien" binnen het Oude Verbond en binnen het Nieuwe Verbond is dat Nieuw-Testamentische roeiers een soort energie-injecties krijgen om hen wat te helpen.

Dat hele idee zit er compleet naast!

We moeten gaan begrijpen dat deze benadering van het christenleven weinig overeenkomt met het leven, geleid door de Geest. In essentie is het meer als een leven naar de wet, voorzien van een sausje van Nieuw-Testamentische terminologie. Hoe veel we ook proberen de Heilige Geest wat eer te geven binnen dit idee, deze hele benadering blijft geworteld in onze eigen inspanning, en gebaseerd op onze eigen wilskracht en ons begrip van wat we moeten doen om betere christenen te worden.

Nu is het intussen wel zó, dat sommigen van ons best goede roeiers zijn! Helaas versterkt dat de illusie dat dit de weg is die we moeten gaan. Maar in feite is het de weg van de dingen zelf in de hand hebben, zoals de wereld dat graag wil, niet de weg van herschepping in het Koninkrijk van God. Het hele leven buiten het Koninkrijk van God zegt ons dat vooruitgang wordt verdiend en dat je de dingen in de hand krijgt door hard te werken. Zelfs menselijke volwassenwording is gebaseerd op vaardigheden die in een ontwikkelingsproces eigen gemaakt worden door oefening.

In het Koninkrijk van God is het echter totaal anders. Zuiverheid, heelheid, genezing en herstel van de geruïneerde ziel komen voort uit het betrokken raken bij God – niet in een traditioneel eenrichtingsverkeer gebed, maar door dynamische, tastbare interactie, waarin we actief en bewust betrokken zijn. ***Het gaat er niet om, te proberen meer te doen wat we denken dat christenen zouden moeten doen, in de hoop dat we zo de mensen worden die we bedoeld zijn te zijn. Integendeel, we moeten veranderd worden in die mensen zoals God ons bedoeld heeft, zodát we kunnen doen wat God voor ons bedoeld heeft te doen.***

Dat is als het verschil tussen roeien en zeilen!

Verandering van binnenuit

Wat zou er gebeuren, in plaats van dat ik mezelf ertoe aanzet om te zeggen dat degene die me kwaad gedaan heeft vergeven is, als mijn hart hem echt zou vergeven en mijn mond uitdrukking zou geven aan de zorg die er in mijn hart is? In plaats van heel ijverig mijn best te doen om mijn vijand lief te hebben, hoe zou het zijn als mijn hart hem echt liefhad en mijn daden daaruit voortkwamen? Mijn taak wordt het dan, om mezelf alleen nog in lijn te brengen met de wind die al in mijn zeil blaast, in plaats van dat ik tegen de stroom van mijn eigen hart in roei om een resultaat te bereiken dat naar ik denk juist is.

De meeste mensen hebben het geloof opgegeven dat zo'n omwenteling van binnen uit nog mogelijk is. Ze voelen zich machteloos tegenover de krachten in hun eigen gebroken zielen en houden het er maar op om hun best te doen zich zo te gedragen zoals een goed christen zou moeten doen in gehoorzaamheid aan God. Maar dat komt neer op het oppakken van de roeispanten omdat we nooit hebben leren zeilen.

Maar wat als we kunnen *leren*? Wat als ik zou gaan geloven dat God niet alleen mijn hart *kan* veranderen, maar dat ook graag daadwerkelijk doet? Wat als verreweg de grootste blokkade tussen mijn hart en die verandering-van-binnenuit, mijn gebrek aan goede informatie is, en gebrekkige training in hoe mezelf te betrekken bij God en bij wat God doet op een manier die leven brengt? Wat als ik *wel kan leren zeilen*? Dát zou pas Goed Nieuws zijn!

Leren om gewoon bij God te zijn, een echte relatie met Hem aan te gaan en jezelf bij Hem te betrekken om die verandering-van-binnenuit te ontvangen, is precies waar het bij geestelijke groei werkelijk om gaat. Hoe we meer herschapen worden naar het beeld van Christus, zodat het leven van Christus *in ons* ook zichtbaar wordt aan de buitenkant, zodat ons gedrag het resultaat is van ons vernieuwde *zijn* en niet een ploeteren dat ingaat tegen wie we van binnen werkelijk zijn.

Geestelijke groei gaat over het leren hoe we van God ontvangen wat we zelf niet kunnen bewerkstelligen, namelijk die radicale verandering in ons hart om het te laten worden zoals het hart van Jezus. We leren hoe we de wind kunnen waarnemen en erop in kunnen spelen, erdoor veranderd te worden, tot we komen op plaatsen waar we al roeiende nooit hadden kunnen komen.

We hebben een God Die hemel en aarde bewogen heeft voor ons herstel en Die toegewijd is om onze zielen te herstellen als de eerste vruchten van Zijn nieuwe schepping. Wat wij mogen doen is te stoppen met daar te komen door onze eigen inspanning en daarentegen leerlingen te worden in de leerschool van het leven, die leren te *zijn* met de God Die van binnenuit verandert en onszelf bij Hem te betrekken voor ons herstel.

Dan zullen we vrij worden om de mensen te zijn zoals Hij ons bedoeld heeft te zijn en te doen wat Hij wil dat we doen.

Ik zeg: "laten we gaan zeilen!"

David Takle

[home](#) of [terug naar de artikelen index](#)

Meer informatie of suggesties

Voor meer informatie, of uw reactie op het bovenstaande, kunt u contact met me opnemen via e-mail: andre.roosma@12accede.nl.

Bedankt voor uw belangstelling!